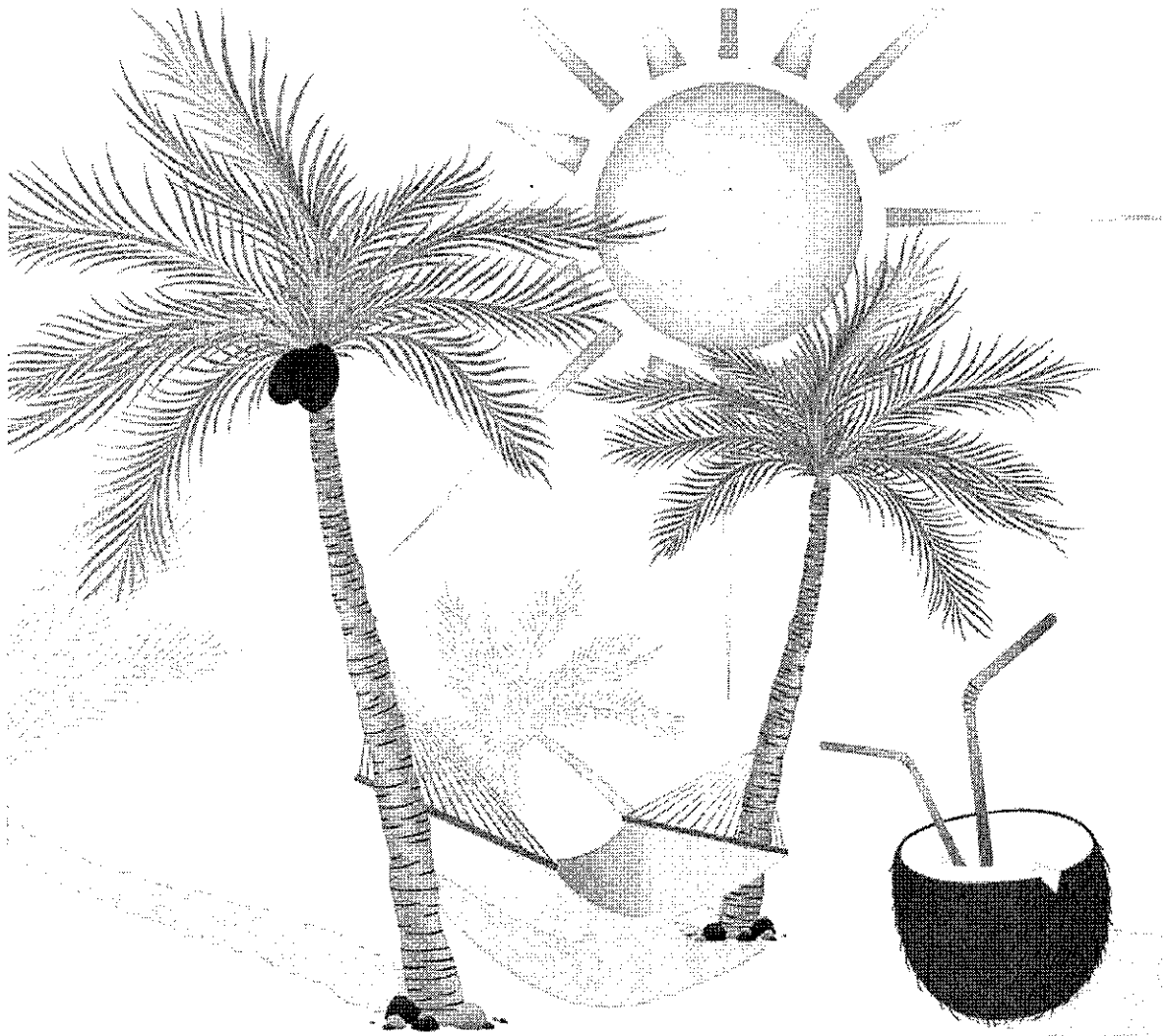

לוח וגיר

קיבוץ גבים

20 ביולי,
תשע"ב, א' באב,

שבת שלום

משולחנו של מנהל הקהילה

מישהו על הבריכה

לפני כמה ימים הסתיים השלב המרכזי של שיפוץ הבריכה - סוף סוף ניתן ליהנות מהבריכה המחודשת!

השיפוץ היה מלווה בתקלות, ויכוחים וכעסים - אבל בעיקר מוטיבציה, גיוס כוחות פנימיים והרבה אהבה. היום הבריכה המשודרגת מותאמת ברמת איכות גבוהה לצרכים של שנות ה-2000. זה לא היה מובן מאליו לפני שנתיים, אבל התקצוב הראשוני לשיפוץ שקיבלנו מהמועצה (300,000 ₪) דרבן אותנו לחשיבה מאתגרת לסימון מקורות להשלמת ההוצאות הגבוהות.

עם סיום השלב המכריע בשיפוץ, אני רוצה להודות לציבור הרחב על הסובלנות שגיליתם בימים החמים של תחילת הקיץ עד לפתיחת הבריכה, ובייחוד תודות לכל בעלי התפקידים מהבניין, נוי, ענפי שירותים, מקבלי החלטות ומתנדבים שפעלו במרץ בתודשים האחרונים, סייעו ומסייעים להנאת כולנו - תודה לכם!

הפרויקט של שיקום הבריכה לא תם, ואנחנו ממשיכים לפעול להצבת תאורה תקינה, שיקום צמחיה ודשא, הקמת מלתחות ושירותים חדשים, וטיפול בחדר המשאבות.

לקראת האסיפה (29.07.12)

האסיפה הבאה מתוכננת ליום ראשון 29 ביולי, נעסוק בעיקר בדוחות ביקורת, יהיה גם סעיף לאישור הודעה על יציאתנו של עידו כץ לשנת חופש. סדר יום יוצג בל"ג של שבוע הבא.

שבת שלום!

אבי קדוש

קצת היסטוריה, בנושא צמיחה דמוגרפית

1. איך התגבשה ההחלטה?

הנהלת קהילה פרסמה שאלון עמדות בנושא צמיחה דמוגרפית ושינוי באורחות חיים, בספטמבר 2008. בסיכום שפורסם בנובמבר 2008 היו מספר תשובות הקשורות לצמיחה דמוגרפית. רב העונים תמכו בקליטה במסלולים מגוונים,

באותו שאלון החברים ציינו מה היו רוצים לשמר ומה היו רוצים לשנות. החברים היו שבעי רצון במיוחד דווקא מגורמים מרכזיים המשפיעים על תהליך הקליטה: חינוך, בריאות, נוי, יחסים בין תושבים וחברים.

2. במשך 4 השנים שעברו עשינו לא מעט:

- א. הוקם צוות צמיחה דמוגרפית, בראשית 2009.
 - ב. מפגשי הסברה עם חברים התקיימו, בראשית הדרך ולאורכה.
 - ג. התגבשו והתקבלו תקנונים: לחבר בעצמאות כלכלית, לחבר במסלול שיתופי, הסכמים משפטיים הנובעים מהם, בשנים 2009, 2010, 2011.
 - ד. בשנים 2010, 2011, 2012: נקבעו הסדרים לשיפור סדרי החיים, של הנקלטים לצד החברים הוותיקים כמו: סל שירותים, סל ביטוחים, עדכון תקנון בניה.
 - ה. תוכננו ונמצאות בתהליך ביצוע של שיפוצים וטיפול בתשתיות תשתיות פיזיות, עם רכז בניין, רכזות ההשכרה בשנים 2010-2012.
 - ו. ועדת קבלה בשלושה צוותים עסקה במפגשים, אבחונים והחלטות לגבי למעלה ממאה וחמישים מועמדים, לשלושה מסלולי הקליטה: שכונה, מסלול עצמאות, מסלול שיתופי.
 - ז. ועדת קליטה ליוותה את מי שעברו בהצלחה את תהליך הקבלה, ובאו להתנסות בחיי הקהילה שלנו.
- מתוכם התקבלו למסלול עצמאות כלכלית 5 משפחות (10 בדרך), למסלול שיתופי 1, ועוד 4 משפחות בדרך.

3. מי היה מעורב חוץ מצוות צמ"ד

- כאשר אנו מנסים למפות את החברים שהיו מעורבים, הרי אפשר לומר שזוהי משימה של כמעט כל בעלי התפקידים בגבים:
- א. מנהל קהילה, רכז משק, הנהלת קהילה והנהלה עסקית.
 - ב. רכזת השכרה למשפחות, רכזת השכרה לסטודנטים.
 - ג. רכזי תכנון ובניין, רכז שירותים ובעלי התפקידים הרלוונטיים.
 - ד. ועדת חינוך
 - ה. ועדת תרבות, וכל הפעילים היזמים והמבצעים של אירועי תרבות וקהילה
 - ו. רכזת בריאות, רכזת בניו ורכזת ביטוח
 - ז. הנהלת חשבונות
 - ח. יועצים חיצוניים: אהרון ארז, זיו מצליח, יוסי תורג'מן
- במילים אחרות: הקהילה כולה – כל הכבוד לנו.

4. מה הישגנו

א. גילינו שאנו קהילה אטרקטיבית, חמה וקולטת, כך אמרו לנו החברים החדשים, מתוכם יותר ויותר בני קיבוץ. הם גילו לא רק את אפשרות ההרחבה (וכך לא להיות תלויים בנו) את אפשרות המסלול העצמאי (שמאפשר להיות חבר קיבוץ, עם עצמאות כלכלית ותלות נמוכה), אלא גם את המסלול השיתופי (5 משפחות בשלבים שונים של המסלול).

ב. קהילה מאורגנת ומסודרת

זאת למדנו מבעלי התפקידים במועצה שהיו אצלנו בביקור לפני חודש. בנינו תקנונים, נהלים, הסדרים (פנסיה, ראויה, בריאות מושלם, סל ביטוחים, סל שירותים ריאלי).

ג. למדנו לעבוד בטווח ארוך, ולמדנו שצריך הרבה אורך רוח

- הכנו תוכנית קליטה, עם אפשרויות ומגבלות לשנתיים ולחמש שנים.
- למדנו שכדאי לתכנן לקלוט ככל שרק התנאים הפיזיים מאפשרים לנו, לדעת חלקינו אולי בצורה מהירה ורחבה מידי, נוכחנו בסופו של יום, שרק חלק מהפונים משלים את התהליך ונעשים חברים – שותפים.
- ועדת קבלה מסוננת בצורה משמעותית חלק מהפניות.
- אנשים שרוצים להגיע אלינו ממשיכים להתלבט גם לאחר שהתקבלו לאורחות או למועמדות.

5. מה הלאה? בדיווח הבא.

רשמו: צילה וקלוק

המחאה והחנייה

לרגל גל המחאות במדינה למטרת הצדק החברתי, שעוצמתן הולכת וגוברת, היתה בליבי אופטימיות זהירה שביישובינו הקטן הצדק המינימלי ייעשה.

משביקש ממני המזכיר לסור למשרדו כדי לגבש עימי דרך חילוץ מהסבך המיותר (כי עד פגישה זו לא נדלק האור בקצה הדירה) לא נדהמתי במיוחד מאמירתו, שאוותר על הדירה. כי מיום גירושיי למדתי להבין, שמה שברור לי כנכון וצודק, לא כך חושבים אלה היושבים מעבר לשולחן.

אם אעשה טעות ואוותר על ביתי החדש, לאחר עשר שנות חיפושים, אפול חזרה למסלול ההזוי והבלתי הגיוני לחכות לעזיבתו/ה של חבר משק לעבר הבלתי נודע.

ובו זמנית שהדירה תהיה מתאימה כדירתה של בתיה לב ארי ז"ל.

עדכונים מהבריכה

ראשית אנחנו רוצים להודות לכל העוסקים במלאכה שעסקו ועדיין עוסקים במלאכה: לפסי ויגאל צורף שעל מלאכת התיווך והפיקוח, הריבים והוויכוחים האין סופיים.

ליובל וצוותו שעל מלאכת הנוי, הדשא הסינטטי והדשא שעוד יבוא אחריו.

ליעקב שעל החשמל.

לאיציק ואבי שסובלים את הנדנודים שלי ותמיד נענים לעזור.

לצוות היקר שאיתי שתומך וחושב יחד על הפתרונות לבעיות שצצות, במיוחד יוחאי ודרור שעשו הכל, אבל הכל, שהבריכה תפתח מוקדם ככל האפשר.

בימים אלו שוקדים על התקנת עמודי החשמל הגדולים, כך שנוכל לשחות גם בערבים.

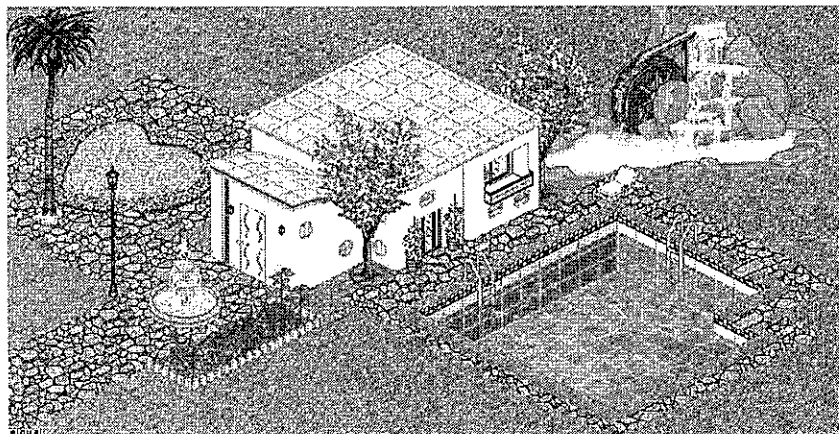
הבריכה עדיין לא סיימה את כל השינויים הדרושים – בשנים הקרובות אנחנו מקווים ומצפים לשינויים נוספים, אם כי קטנים בהרבה מהפרויקט הנוכחי שנעשה.

אנחנו מודעים לבעיות הקיימות והראשון שבהם בעיית הצל המועט שיש לנו. מנסים ומשתדלים להביא את הכל לסדר חדש.

בנוסף לכללים שפורסמו שבוע שעבר אנחנו מבקשים מבעלי הכלבים – **אין להכניס כלבים לשטח הבריכה!!** הדבר מפריע למהלך התקין ולפעמים אף מפחיד ילדים רכים.

ביום שבת 21/07/2012 תהיה מכירת ציוד בריכה בין השעות 9:00 – 13:00, בגדי ים, משקפות, נודלים, משחקי מים ועוד. בואו לראות ולקנות.

עד כאן להפעם,
טל, בשם הצוות – שושי, יוחאי ודרור

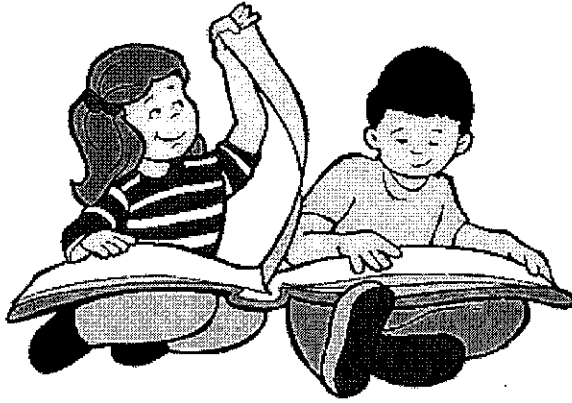

הודעה מהספרייה

החל מ-24.7.2012 ובמהלך הקיץ תיפתח הספרייה
ביום שלישי משעה 20:00 עד השעה 21:00.

שבת שלום,

מעיין צח

מחמאה

ברצוני לפרגן לנושאים במלאכת אחזקת הרכב לחבר. גונן ואנשי המוסך. אני
לא נוסע מתמיד ברכב לחבר, אולם בשבוע שעבר נסעתי באחד הרכבים.
אני מוכרח לציין את רמת אחזקת הרכב טכנית, רמת הניקיון והמכשור

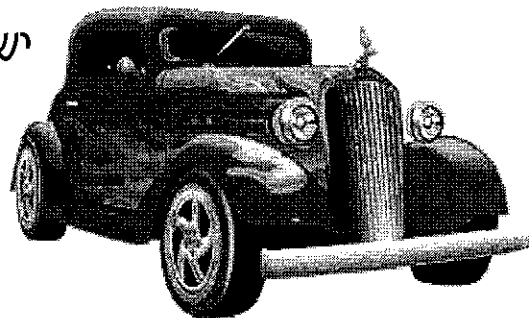
האלקטרוני למניעת תאונות

נהייתי מהנהיגה.

ישר כוח!

תודה מראש

מלחי

קצרות,

מזל שיש בריכה להצטנן בה מהחום. הרבה בית גבים מנצלים אותה.

ייביים נסעו לברצלונה, עם נועה כמובן. מקווה ששם פחות חם.

חוזה טיילה בברלין ומלחי בפורטוגל. נהנו.

מזל טוב לרונית א. שהחליפה קידומת. בריאות ושמחה.

מזל טוב לסיון ויקי להולדת הבנים התאומים.

נועם שוורצמן הקטנה קיצצה את שיערה הארוך ותרמה אותו לעשות פאה לחולי סרטן.
כל הכבוד!

מפגש 10 לפני שבוע היה מענין ומרגש. יגאל צורף סיפר על חייו, יוקי על מגזין
שער הנגב שאפשר לראותו בערוץ 98, ושחר סרי סיפר לנו על הליכתו בשביל
ישראל לכל אורכו.

כל הכבוד לצלילה שארגנה. היה מקום לעוד אנשים – הפסידו. גם הכיבוד היה
טעים!

סוף סוף סיימו שיפוץ/בנייה של גן רימון והילדים חוזרים לשגרה מחודשת. וייקח
עוד חצי שנה לדעתי עד שחוזרים לשגרה במועדון כי בינתיים הגנון עובר לשם.

רק בריאות לכולנו ושבט שלום!

גילה

אינפורמציה היא כוח

בתגובה לתגובה לעדכונים מצוות שינוי

יאיר מדבר על "היד הנעלמה", ו"כוחות השוק" "הטבעיים" – כדי שייצרו סדר.

לכן אין צורך לבצע תמחור משרות, תמחור משרות, הוא "רעיון ומהלך שאין בינו לבין בחינת התכנית כלכלית מאומה".

אני חולקת על כך.

היד הנעלמה וכוחות השוק, כאשר הם מתנהלים במנותק מצדק חברתי ובקרה ציבורית. מניחים אבטלה, שכר נמוך לחלק מהעובדים, ואחריות ציבורית מינימלית.

- ידע הוא כוח, ידע הוא כוח בידי מנהיגים, ידע הוא כוח גם בידי האדם הפשוט.
- יש תעריפי שוק מקובלים למשרות, גם בתחום הציבורי וגם בתחום הפרטי.
- יש מקום למכרז, גם הוא מתבסס על מרכיבי תפקיד שיש להם הגדרת שכר.

"תמחור משרות" בא לתת לחברים, החיים במציאות אחת, ללמוד את המציאות האחרת כולל "ערכם" ככוח עבודה, כאשר הם מנהלים משא ומתן, מול כוחות השוק, מול יד נעלמה.

לשוק חופשי יש יתרון גדול מול ביורוקרטיה, אבל גם הוא צריך להיות תוך התייחסות לצדק חברתי.

רשמה: צלה לוי

קבלת שבת בטעם של פעם, הפעם בחסות משפחת ארז

ניפגש ביום שישי 27.7.2012 בשעה 18:00 ליד הפאב

כולם מוזמנים

תודה רבה!

אני רוצה להודות לעדי צחר ועומר לוי שהתנדבו ללוות את ילדי המועדונית שלי בטיול לפארק נחשונית, עקב מחסור במדריכים. הילדים והצוות נהנו מהם מאד והודו להם מאד. אז מי אמר שהדור הולך ופוחת?

עדי אשכנזי- סנפיר

למה לא בנו קפיטריה בטבריה?

רובנו גדלנו ועדין זוכרים היטב את המערכון המופלא של הגשש החוור, שמעלה את רעיון בניית הקפיטריה בטבריה. ומה המיוחד בבניה זו שחשוב לעניננו שלנו? ההצעה ה"גאונית" של השלשה במערכון אומרת: לבנות את הקפיטריה מלמעלה למטה. כך לחסוך בהוצאות של בניית היסודות, לחסוך בבניה קיימת וכך להגיע ישר לקפיטריה. תודו שזה פטנט מענין, ולמיטב ידיעתי גם בטבריה לא הצליח. שכן, לא בונים מבנה כלשהו מלמעלה למטה. לא מבנה פיזי וגם לא מבנה חברתי. אין אפשרות כזו.

ואצלנו בקיבוץ הקטן והצנוע שלנו, כנראה לא לומדים מהגשש ומנסים לבנות את מהלך השינוי מלמעלה למטה.....

ובמה דברים אמורים? שוחרי השינוי שעיקרו בעיניהם הוא השכר הדיפרנציאלי וכל השאר זוטות, מנסים בדרך לא דרך להוביל למבנה בלתי תקין ולדיון הפוך.

צוות השינוי המרכזי, ללא הודעה מפורשת ברבים, ביטל את צוותי המשנה שתפקידם היה להעמיק ולהגיש הצעות בנושאים הבאים:

- צוות לביטחון סוציאלי.
- צוות עבודה ופרנסה
- צוות שרותים.

שלשת הצוותים פעלו בהנחיית היועץ אהרון ארז ועד היום לא נמסר להם מדוע פעילותם הופסקה..

ומה הלאה?

הצוות המרכזי קבע שהמהלך הבא שמקדים כל מהלך אחר הוא תמחור המשרות. ולא סתם, אלא תמחור החברים ולא המשרות. לידיעתכם תמחור משרות קיים בגבים. ובנוסף מזה שנים יוצאת חוברת של תמחור משרות בקיבוצי התק"צ שנשמכת על ממוצע בקיבוצים שונים. יש בה משום נתינת תמונה כללית של שווי המשרה. והאמינו- חבל על הכסף הרב שיוצא על תמחור משרות בטרם עת. וחבל על מתח מיותר ותסכולים וועדת ערעורים ואנחנו עדין זוכרים את התמחור הקודם ומה שבא בעקבותיו.

חברים רבים לא שתפו פעולה, אחרים נעלבו ורק מיעוט כמו בכל התפלגות יצא מרוצה.

ומה כן צריך וכדאי לעשות לדעתך?

א. להחליט מהו כוון השינוי הרצוי.

ב. להתאים את השינוי למציאות של גבים. דמוגרפית, כלכלית וחברתית.

ג. לסכם את נושא היום הקובע, שנותן תשובות לרבות מהחלטות העתיד. כמו שיוך וזכויות אחרות.

ולסכום- היה טוב להחזיר את נושא השינוי לציבור החברים, לשמוע ולהשמיע ולקבוע לאחר מכן איך ממשיכים.

בספר חדש של אבישי גרוסמן בן וחבר עין שמר שנקרא: "סדקים בארץ ובשמים". מצאתי שיר. שיר שראוי לעיין בו.

תצפית לטווח ארוך.

קבל מטרה טווח ארבע כוון אפס שתים שלש עבור

שתים ימינה תיקון מטרה

שתים ימינה תיקון מטרה

סגור מטרה.

סגור מטרה.

היכון אש- משקפת!

מה קרה? מה קרה?

המפקד! המטרה- מצטער.

אין לנו מטרה משותפת

לתשומת לב ! השיר נכתב ע"י אבא קובנר.

חגי צה.

לרונית

רונית את כולך שירה וזמר ברוח החופשית
נאמנה לצליל של פעם בנשיפת מפוחית

את ילדה בת עשר שבחלוק הזמן נוסף לה יובל
שמי שיוצליח להבין אותך, יזכה בפרס נובל

יש אותך כאן ובעוד כמה עולמות
וכך ניתן להסביר את הימצאותך בעוד כמה מקומות

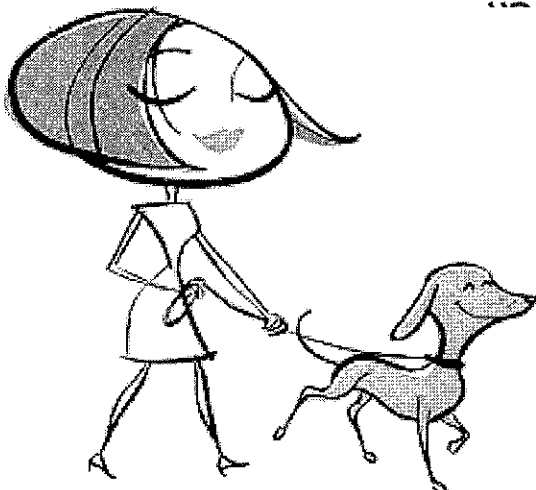
את מלאת אנרגיות וזה רק מעגבנייה ומלפפון
תמיד עם רגליים על הקרקע, יודעת איפה זה הצפון

יש לך חוש הומור חוצה בתי אבות וילדי גן
שעובר לאורכה של הארץ ומגיע לשיאו ברמת הגולן

את רשת חברתית ניוודת שמתעדכנת בכל רגע
שמדווחת ישירות במלל עם הרבה עניין וצחוק

שתזכי להרבה נכדים ותשלומי את הסריה
עם קלף הנסיך שיגיע בחבילה מטבריה

יום הולדת שמת, הרבה בריאות ואושר
באהבה מאיתן הפייטן

ראיון עם גילה ומשה זינגר

- ספרי לי על חיירך?

גילה: נולדתי בפינלנד לפני אי אלו שנים (רמז: לפני שנה יצאה לפנסיה, השנה חגגה מעבר לעשור חדש, אבל נראית בת 20+ - סימונה).

במשפחה שלי בפינלנד היינו 5 ילדים כשאני הבת הבכורה, בפינלנד נדדנו לישובים קהילתיים כי אבא שלי עבד בכל מיני מפעלים (בפינלנד על-ידי כל מפעל גדול הקימו שכונה או ישוב קהילתי, וכך נדדנו בין המקומות.

בפינלנד סיימתי חט"ב (אז הלימודים בחט"ע היו יקרים ולכן לא שלחו אותי לתיכון). בשנת 1967 התחלתי לחשוב על עזיבה שלי את פינלנד, די "נשבר לי" לעבוד בחב' גבייה – תפקידי היה לגבות כסף מאנשים שקנו חפצים וכלים אלקטרוניים לבית. עבדתי שם 7 שנים, לא הייתה שם אפשרות של קידום והחלטתי לעזוב ולנסוע לחו"ל. חברה סיפרה לי שאפשר לנסוע להתנדבות בקיבוץ בישראל ובינואר 1968 הגעתי לשנה לקיבוץ "חניתה". רוב היום עבדתי בבית ההבראה ושעתיים ביום למדנו עברית. זו הייתה עברית של מתחילים. אחרי שנה עברנו מספר בנות לקיבוץ "דברת" ושם שהינו חצי שנה. בכל קיבוץ הייתה לי משפחה מאמצת ועד לפני כמה שנים שמרתי על קשר איתם.

אחרי שנה וחצי בארץ חזרתי לפינלנד ועבדתי בחב' של ספורט עממי - שיווק טיולי סקי וטראקים ל"לאפלנד" (אגב, בפינלנד כל ילד בן 3 יש לו מגלשיים ולומד לעשות סקי. גם אני "הלכתי" לבית הספר יום יום בחורף במגלשי סקי ובקיץ הגעתי לביה"ס באופניים).

בשנת 1970 ביקשו אותי באגודת "כרמל" לנסוע לארץ (אגודת "כרמל" הינה אגודה של פנים נוצרים אוהבי ישראל ששמרו על קשר עם הארץ, שלחו קבוצות לארץ ולימים הקימו את הישוב "יד שמונה". חלקם קיבלו הכשרה בקיבוצינו בגבים – סימונה). כיוון שידעתי עברית שלחו אותי להיות מנהלת הקב' שנשלחה לגבים.

באותה שנה פגשתי את משה זינגר, שהיה מיועד לגרעין ל"נר עם" וגדי נטר שכנע אותנו לבוא לגבים..לכן, בסתיו 1971 חזרתי לארץ לבקר את משה (אחרי שהפכנו להיות חברים). אגב, למי שזוכר את אנייה הקטנה (אישה גדולה נמוכת קומה), שהייתה מנהלת הקב' כבר בחניתה. לגבים הגיעה מחניתה קבוצה די גדולה של פנים ואנייה השגיחה עליהם ביד רמה. יש סיפורים מיתולוגיים מאותה תקופה שהיא מנעה מהבחורים הנאים של גבים להיפגש ולבלות עם הבנות היפות של הקב' הפינית, ובכל זאת יצאתי עם משה.

ביוני 1972 הגעתי לגבים בכוונה להישאר בארץ. הלכתי למבחנים של קורס תיירות ולא קיבלו אותי בגלל שפת העברית הדלה באותו זמן, ולכן, נשארתי בגבים.

בהתחלה עבדתי בגן אח"כ במטבח. אגב, החודש מלאו 40 שנה להיותי בגבים.

ב-1974 החלטתי סופית שאני רוצה להישאר פה והייתי מוכנה להתגייר בשביל להישאר פה ולהינשא למשה. הגיור היה "סיפור מהפטרה" - ארוך מאוד, מייאש, אך לא קשה במיוחד. גרתי בסעד חודשיים כדי ללמוד על הכשרות ובשבתות ביקרתי בבית הכנסת. כמו כן, נסעתי ללמוד אצל רבנים בבאר שבע על חוקים והלכות. בסוף הלימודים נבחנתי ברבנות באשדוד (והאמת שידעתי את התשובות גם בלי להיות אצל הרבנית בבאר-שבע). אחרי טבילה ב"מקווה" הפכתי להיות יהודייה.

קוריוז מאותה תקופה: הייתי צעירה וחסובה, הזלבשתי בכותונת פרחונית, שאחרי הטבילה במים הפכה לשקופה. ראיתי את כל האברכים מציצים בסקרנות לעברי, זה היה מצחיק!

ב-1975 התחתנו וזו הייתה חתונה מושקעת אחרי הרבה זמן שלא היו חתונות בגבים. הורי ואחותי הגיעו במיוחד מפּינלנד.

בהתחלה עבדתי כמה שנים במטבח עם דליה בהרב ודני לב ארי ז"ל ואח"כ עבדתי בבתי ילדים כמטפלת מגיל חצי שנה עד לגן (הקב' של אבידע). אח"כ קיבלתי קבוצה של יהודית צימבל. בין לבין ב-1976 נולד יואב – בני הבכור. אחרי זה עבדתי קצת בחדר האוכל ושוב חזרתי לבתי ילדים. בשנת 1980 מירקין סידר לי עבודה בהנה"ח עם עוזי הכטר. שנה אחרי זה ב-1981 נולדה לנו מירה. מאז ועד היום - במשך 31 שנה עבדתי בהנהלת חשבונות בגבים. מאוד נהייתי מהעבודה, בעיקר, כשהגיעו סטודנטים והרבה תושבים והיה לי מעניין להיפגש כל שנה עם 70 סטודנטים. ואנשים חדשים. הרבה אנשים עברו אצלי ונעים היה לי להכיר אותם. לצורך העבודה, עברתי הרבה השתלמויות וקורסים במכללה בנושא – בסך הכל היה לי טוב בעבודה.

לפני כ-4 שנים יואב התחתן והיום יש לנו שתי נכדות הכי חכמות והכי מתוקות.

- ספרי לי על משה, אישך?

- במלחמה ההורים של משה ברחו לרוסיה.

בשלב זה, לשמחתי משה מצטרף אלינו ומצטרף לראיון ולסיפור חייו.

- **משה:** במלחמת העולם השנייה, ההורים שלי ברחו לרוסיה מפולין, וברוסיה נולדה אחותי. אחרי המלחמה הורי חזרו לפולין ואני נולדתי שם. בגיל שנה עליתי לארץ דרך מרסיי בצרפת למעברת פרדס חנה, אך עיקר ילדותי המוקדמת הייתה ברמלה. שם עבד אבא בסלילת כבישים ואח"כ בגלל שידע עברית, הפך להיות מנהל לשכת העבודה ברמלה. יותר מאוחר, כשעברנו לרמת גן אבא עבד בלשכת התעסוקה ואח"כ עבר ל"חגור" – מפעל שהקים אוהלים וציוד לצבא.

אני למדתי בבית ספר ברמת גן. כמובן הייתי בתנועת נוער - הנוע"ל – ואני זוכר לטובה את הפעילויות והטיולים, אירועים שמלווים אותי בזיכרוני עד היום.

בצבא הייתי בגרעין נח"ל תעשייתי: באותה תקופה התחילו לבנות גרעינים תעשייתיים: חבר'ה שרצו לעבוד במקצוע תוך כדי השירות ולהגיע לקיבוץ וכך הפכו אותנו לגרעינים. אני למדתי במגמה טכנולוגית בבית ספר

"עמל - מקס פיין" במגמת דפוס. כשבאו אילנו לתנועה וספרו לנו על הגרעינים האלה, התלהבתי. ולכן הצטרפתי לגרעין נח"ל, אני רציתי להגיע לבארי כי היה שם מפעל דפוס. הכרתי קבוץ כי במסגרת התנועה יצאנו למחנות עבודה. הרעיון של גרעין תעשייתי התפרק ובמקום לבארי הגענו ל"ניר עם". כמו שגילה סיפרה, ב-1970 הגעתי לגבים כי גדי נטר שכנע אותי שזה קבוץ טוב יותר ובו צעירים. גרתי עם גיל ניר באותו חדר, שהיה אז חיל בצבא.

בגבים עבדתי בשלחין ואח"כ עברתי לרפת. כשלייזה קיבל את ריכוז הפרדס הוא "גייס" אותי לפרדס. באותה תקופה הייתה פה משאית ישנה ה"זקנייה" המפורסמת והעלו את לעבודה כנהג מחליף של מלחי ועקיבא, בימים שלא הייתי נהג עבדתי ברפת.

ב-1982 התחלתי לעבוד ב"תנועה" (חברה קואופרטיבית לתובלה של התנועה הקיבוצית). הייתי מרוצה מאוד וכשהם פשטו את הרגל בשנת 1992 עברתי ל"מטמור" (שגם קודם היה בקשר עם ה"תנועה") – גייסו אותי כנהג מחליף במגמה להתרחב. אחרי שנה וחצי "מטמור" התפרקו ו"אמבר" קנו את החברה עם הנהגים. זה הרגע המאושר שלי שעברתי ל"אמבר". זוהי חברה שבה ניהול המכונות והאחזקה מצוינים, ניהול וארגון מעולים ויחסי אנוש טובים ויש הרבה פעילויות חברתיות.

גילה מספרת שלימים משה קיבל אות של "עובד מצטיין" בחברה ועשו אירוע מרגש לכבודו ולכבוד עוד עובדים.

עד היום אני עובד ב"אמבר" (אמבר - חב' הובלה של תערובת לבעלי חיים ללולים ורפתות). חבל לי שאני לקראת סוף הדרך ולא התחלתי שם מתחילת דרכי כנהג. העבודה במקום כזה מדהימה, העבודה מעניינת וכל האווירה מעולה ואחרת ממה שהכרתי קודם ב"תנועה" וב"מטמור". ביום יום אני עובד בערך מ-05:00 לפנות בוקר עד הצהריים, לפעמים עד הער. אני נמצא בנסיעה בדרכים, המתנות בדרך, כל מיני אירועים ושיחות עם נהגים.

- מה אתם עושים בשעות הפנאי?

משה: כשאני חוזר מהעבודה אני כל-כך עייף שאני קורא עיתון, רואה טלוויזיה, והולך לישון. כמו-כן, אני מטפל בעציצים ובגינה.

גילה: אני עובדת בבית ספר תיכון בהנה"ח ותיקים - כמה שעות ביום אצל יואב חשב קריית החינוך, ובהתנדבות!

אני אחראית על המועדון בגבים (חבל שהעבירו אותו לחדר תנועה ולא רואים את הסוף מתי נחזור למועדון).

אני כותבת את המדור השבועי בלוח וגיר. 3 פעמים בשבוע אני הולכת סביב לקיבוץ עם רונית אשכנזי.

אני חברה בחוג "דיעות הארץ" בשער הנגב, בחודשי החורף – טיולים ברחבי הארץ, קשה לקום בשבת בבוקר, אבל זה כיף אמיתי – חברים קבועים מכל האיזור מטיילים וגם מגבים יש כ-12 חברים.

אני חולה על "תשבצים" וקוראת המון ספרים וחוזר מזה כל שבוע ביקור נכדות ולפעמים, יואב מביא לנו את נועה ליום כיף בגבים.

- אם הייתה ניתנת לכם הזדמנות להיפגש עם מישהו משמעותי מחייכם, את מי הייתם רוצים לפגוש?

משה: הייתי רוצה להיפגש חבר טוב שלי מהצבא שנהרג ב"ששת הימים".

גילה: הייתי רוצה להיפגש עם שני סופרים: מאיר שלו ו סיד קשוע. סופרים שכותבים מדהים והייתי רוצה לשאול אותם מאיפה הם לוקחים את הרעיונות שלהם לספרים.

- מהו הדבר הכי גדול שקרה לכם בחיים?

משה: המעבר לקיבוץ ואח"כ הקמת המשפחה.

גילה: ילדים ואח"כ הנכדות.

- מה אתם מאחלים לעצמכם ולגבים?

משה: שגבים תעבור את ההפרטה בהצלחה ושנמשיך להיות נחמדים אחד כלפי השני.

שימשיך להיות טוב בגבים ואז גם לי יהיה טוב.

גילה: לעצמי, קודם כל בריאות.

ולגבים, שאנשים יהיו סובלניים יותר, גם כלפי האוכלוסייה החדשה, שלא ישמעו ויפיצו את כל הרכילות, שאינה תורמת לאיכות החיים ולקליטת החדשים.

- תודה רבה ששיתפתם אותנו בסיפורכם, ובעיקר למשה שבהתחלה הסתייג וחשב שלא זה מעניין אחרים, ובכל זאת הצטרף ונעתר - תודה.

סימונה סער

אלתון

מה קרה בבית אלה השבוע???

החתמנו דרכון בדרך למרוקו ושם הבנו שהמרחק בינינו לא גדול. הרבה חול, חום ורעש כמו בימי ההולדת בבית אלה.

דרך המשימות למדנו קצת על מנהגי המקום, על יהדות מרוקו, הרמב"ם והעלייה לארץ. רשמנו שמות של מאכלים מהמטבח המרוקאי הכל כך עשיר, מגוון וטעים ולמדנו להגיד משפט או שניים בשפה המקומית.

בצהריים הגיע אלינו אברהם קלוק זומפייר שסיפר לנו חוויות מהילדות שלו ואת סיפור העלייה שלו לארץ.

פתחנו מסעדה מרוקאית שמתמחה בהכנת קוסקוס ומרק ירקות. היה טעים ושווה את המנה, רק חבל שאין כזה אוכל לילדים כל השנה.

ביקרנו בסופרלנד, עלינו לרכבת ואכלנו הרבה קרמבו. מבצע סבתא עבר בהצלחה.

הרב-חובל מצא את המפתחות של האנייה ומשם הפלגנו היישר הביתה.

זה הזמן להודות לאוהד, אבא של אורן שהביא לנו מבחר ממתקים מהמאפייה של סבתא. לקלוק על סיפור הילדות המרתק במיוחד.

לכל ההורים שליוו אותנו לסופרלנד.

והכי הכי לליאת שתמיד מוכנה ומזומנה לעזור. גם מרהטת מחדש את בית הילדים.. סוף שבוע נעים והרבה שמח והמשך חופש מוצלח. מאיתן, מיכל והדס.

מיצירות הילדים השבוע:

